

COLUMN

TIJD VOOR BEZINNING

Het recente artikel in de Groene Amsterdammer “24 uur dokter? Nee, bedankt” belichtte de moeizame weg van startende medisch specialisten naar een vaste baan. Ik schreef daar al eerder over en sprak er onlangs met startende collega’s over in onze podcast “Stem van de dokter”. Het artikel in de Groene stond uitgebreid stil bij onze werkcultuur. Zowel vanuit het perspectief van artsen in opleiding, startende specialisten als van gepensioneerde collega’s. Tijd voor bezinning en de hoogste tijd om onszelf af te vragen: ‘Zijn we nog blij met de manier waarop wij werken?’ Werkweken van zestig uur zijn tenslotte geen uitzondering. Hoe bepalend is onze werkcultuur hierin eigenlijk?

In het artikel spreken alle generaties over goede, gemotiveerde dokters, aan wiens bevoegdheid niet moet worden getwijfeld. De gepensioneerde collega zegt: ‘Veel dokters storten voor hun pensioenleeftijd al in. En vind je het gek? Dit beroep is fysiek en emotioneel loodzwaar. Je hebt vrije tijd en afleiding nodig om dat te verwerken, maar we slagen er als dokters maar niet in om goed voor onszelf te zorgen.’ Tegenwoordig is er – veel meer dan vroeger – sprake van tweeverdieners. Naast het werk zien we een grotere plek voor het gezin en activiteiten die het leven voorzien van de broodnodige zingeving. Het is in deze context een must om een passende work-life balance te organiseren.

We moeten ons veel vaker samen afvragen: ‘Hoe wil ik dat mijn loopbaan er tot mijn pensioen uitziet, om te zijner tijd met een goed gevoel op onze carrières te kunnen terugkijken?’ Hierin gaat de Loopbaanmonitor Medisch Specialisten – die we iedere twee jaar uitzetten onder alle medisch specialisten en aios – meer inzicht bieden. Het zou mij niets verbazen als nogal wat dokters best wat minder zouden willen werken.

Ook parttime opleiden moet kunnen. Ik haal vaak het voorbeeld aan van twee aios longziekten die samen als één fte hun opleiding hebben gedaan en ook samen als één fte toetraden tot een maatschap. Op mijn afdeling ging ik enige jaren terug het gesprek aan over parttime opleiden. We hebben toen met elkaar als norm gesteld dat iedere aios parttime wordt opgeleid, tenzij anders gewenst. Ook is het inmiddels doodnormaal dat (senior) stafleden parttime werken.

Soms wat meer en soms wat minder, dat hangt af van de persoonlijke omstandigheden en levensfase van de persoon in kwestie. We bespreken dit ieder jaar en er wordt vaak geswicht. Het doel is natuurlijk onze dokter gemotiveerd en bevoegd te houden. Omdat dat essentieel is voor de kwaliteit van zorg voor de patiënt. Los van de uitkomst van de monitor is mijn conclusie dus al: als we een andere werkcultuur willen dan zullen we daar veel explicieter met elkaar over moeten praten.’

Peter Paul van Benthem
voorzitter Federatie Medisch Specialisten